

Евхаристиско чудо што се случи за време на мисата што ја отслужи епископот Клаудио Гати, во Рим, Италија.

Историја:

На 11 јуни 2000 година, на празникот Педесетница, додека служев света миса во црквата „Мајка на Евхаристија“ се случи големо евхаристиско чудо.

Само што завршив со рецитирање на формулата за осветување на лебот, кога од мојата Евхаристија почна да тече крв.

За мене времето запре. Бев наведнат над Евхаристијата која ја држев во рацете и се загледав во божествената крв која се ширеше низ поголемиот дел од нејзината површина.

Останав неподвижен некое време што на присутните им изгледаше бескрајно, бидејќи мислеа дека се чувствувам лошо, додека на моето лице наизменично се менуваа впечатливо бледило и силно руменило.

Кога малку се опоравив, полека ја воздигнав Евхаристијата.

Се создадоа многу емоции кај присутните, но сè се одвиваше во атмосфера на длабоко сеќавање и живо учество.

Додека ја спуштав мојата крвава Евхаристија, во металната чинија видов уште две големи Евхаристии кои, како што подоцна ќе каже Мајката на Евхаристија, беа спасени од сквернавење и однесени на тауматургиското место, бидејќи „епископот, гледачот а членовите на заедницата многу ја сакаат Евхаристијата и се подготвени да ги дадат своите животи за да ја одбранат“.

Откако ја рецитирав формулата за осветување на виното и го издигнав путирот, ја зедев металната чинија во која се наоѓаше Евхаристијата извалкана со крв и другите две евхаристии спасени од сквернавењето и поминав покрај клупите на црквата, така што присутните можеа да ги видат одблиску, да ја утврдат вистинитоста на фактот, да го согледаат мирисот што извира од крвавата Евхаристија за да сведочи во иднина за чудото што се случило.

Кога го направив „кршењето на лебот“, крвта продолжи да капе пред очите на присутните. Дури и со жалење морав да ја консумирам мојата обоена со крв Евхаристија, како што е пропишано со нормите 113-116 од четвртото поглавје од упатствата за празнување на Светата Миса кои се содржани во Книгата на Мисата.

При Светата Причест го вкусив слаткиот вкус на Исусовата крв и почувствував силна топлина и интензивен парфем што ја нападна мојата внатрешност.

Со ова последно големо евхаристиско чудо Бог го ставил својот печат на сите досегашни евхаристиски чуда кои биле отфрлени од великаните на Црквата, кои барале да го знаат името на свештеникот кој ги посветил Евхаристиите. Евхаристии кои Исус, Дева Марија, ангелите и светителите ги донеле на тауматургиското место, вклучувајќи ги и бројните Евхаристии кои пролеале крв.

Како што Јован ги виде крвта и водата како излегуваат од прободената страна на Исус, така и јас, епископ ракоположен од Бога, визионерката Мариса Роси и многу луѓе ја видовме крвта како излегува од Евхаристијата посветена од мене и можеме да повториме со апостол:

Знаеме дека сето ова е точно, затоа што го кажува човекот што лично беше таму и со свои очи виде. Затоа можете да верувате и вие. (Јован 19:35)

